



# Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *A főváros és a husdrágaság*

Forrás: *Magyarország*

*Bp.*

(Hely)

*1915 X. 21*

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

*381.6*

Hely

Idő

*" 1915 "*

Személy

Helyszám

*Magyarországi Könyvtári Társulás, 1915. évi XX. sz.*

## A főváros és a husdrágaság

(Saját tudósítónktól.) A fogyasztó közönség bizonyosan nagy örömmel vette tudomásul, hogy a főváros végre elhiszi, hogy drága a hus és annak ellensúlyozására leöletli a sertéseit és a húst kíméleti, a zsírt pedig egyelőre raktározza. Ezt a határozatot *Vázsonyi Vilmos* régóta sürgeti, mert csakis ezzel a komoly lépéssel tudnak valamennyire enyhíteni a drágaságon.

A város elég jutányosan szerezte be a sertés állományát s ha a beszerzési árak megfelelően adja piacra a húst, nem pedig a napi árhoz mérten, akkor valóban nagy szolgálatot tesz a közönségnek.

Nagy baj az, hogy a város — minden jobb szándék ellenére — maga is spekulál s a husnál, zsírnál, épp úgy számolgatja az elérhető hasznot, mint a kereskedő, aki nem törődve a beszerzési árral, egész nyugodtan zsebre vágja az elérhető legnagyobb hasznot, a „sacro egoizmo” jelszavával. Hiába a komoly emberek nógatása, akik első sorban a fogyasztók érdekeit szeretnék megvédeni, hiába minden erőlködésük, a főváros nem szívesen enged a sürgetésnek s minden lehetőt elkövet, hogy a látszat megővése mellett ugyanugy elérje a legnagyobb hasznot, mint azok, akik egyenesen utaznak a közönség szorultságára.

Céltudatos előrelátással, olyan anyagi esz-

közök birtokában, amilyenekkel a tovaros rendelkezik, a husipar szertelen árhullámzatait régóta megakadályozhatták volna, de huseladás állandósításával és a bevásárlások rendszeresítésével, ha bármilyen kis mértékben is, befolyással lehettek volna, sőt ma is lehetnének a hus és zsíráraakra.

Hiszen egyszerű falusi hentesek ma is tudnak falka számára vásárolni sovány, vagy félig kész és egész érett sertéseket elég olcsó árban. Miért nem tudja ezt a főváros megtenni? Miért állt meg a 2—3 koronás bevásárlási árnál, mikor ugyanolyan eljárással akképp folytathatta volna a beszerzést, mint a bizományosok, akiknek a visszaéléseit elfeledték megtorolni, vagy nem tartották érdemesnek komolyan eljárni ellenük és megtisztítani tőlük a piacot.

Ez a sokféle miért siralmasan jellemző okozója a drágaság elhatalmasodásának. Ez jelentkezik a vajnál, a tejnél, a burgonyánál, a rizsnél és minden háztartási cikknél. A rizskészlete a fővárosnak csaknem egész esztendőre való. Mi az oka hát az eladás falogatásának? Talán még nem elég drága? Miért fizessen a fogyasztó 3 koronát olyan árúért, ami egy vagy másfél koronájába van a kereskedőnek, s miért nem áll elő a főváros a maga olcsó rizskészletével?

Teljesen igazuk van azoknak a bizottság tagoknak, akiket elkévdvetlenül ez a rideg markacskodás, akik minden ambíciójukkal a közönség érdekeit akarják védeni s törekvésük

szükségül a bürokratikus szűklátókörűséggel, a kis szatócsok haszonleső eljárásával. Minden esetben a kormányt teszik felelőssé a bajokért. Ez helyes is, mert kétségtelen, hogy a kormány nembánomsága növesztette ennyire a drágaságot. De a kormány felelőssége megszűnik ott, ahol a városi közigazgatás a maga tehetetlensége miatt nem védekezik a kiuzsorázás ellen.

— Ne spekuláljon a főváros, — ezt mondta tegnap *Vázsonyi* a népelelmező-bizottság ülésében — s inkább fizessen rá, de minden erejével vegye fel a versenyt az élelmiszeruzsora ellen!

Ez az igazság. Ha a főváros a maga hatalmas anyagi erejével kiméretlenül ránehezedik az élelmiszeruzsorára, le tudja törni és a drágaságot csökkenteni fogja. De ehhez erély, elszántság, kereskedői élelmesség és szív kell, s nem szónoklat. A reszkető aggodalmaskodás, a véget nem érő alternatív javaslatok halmaza egy gyermeket sem lakat jól, ellenben éhen veszhet tőle az egész főváros. A belátással intézett verseny viszont minden egészségtelen kinövést elpusztít és jutányos ennyivalóhoz juttatja a fogyasztót.

Erre van szükség, semmi egyébre.